

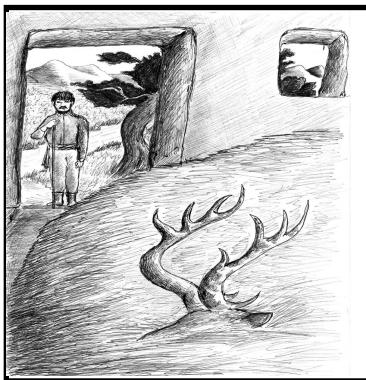
قِصَّه های

هزارگی

آفسانه های

آیزوپ پونانی

(گِتاب سیوم)

شماره

فرادو زلقدری

۲۱ آندروکلیز

یک غُلام از پیشِ آرباب خُودُتا کده، دَ
جَنگل رَفت و تاشه شُد. او دَ جَنگل وارخطا می
گَشت که یک شیر ره دید که خاو کده ناله

مُونه.
غُلام دَ اول
چَرخ خورد،
که دُوتا
کنه. ولی
زُود فامِید
که شیر
او ره
دَوندَک نَمونه.

وَختی او نِزدِیکِ شیر آماد، شیر پَنجه خُو

ره بُور کد، که آماس کدد و ازو خون میماد.
اندروکلیز دید، که یک کَله خار دَ پَنجه شیر
رفته، که تمام دَرد ازو خار آسته. اندروکلیز
خار ره از بَینِ پَنجه شیر بُور کد و پَنجه شی ره
بَسته کد. شیر تَنیست که از جای خو بال شُنَه.
شیر دِستِ اندروکلیز ره رقم سَگ الی لَسِید.
ازو پاس شیر اندروکلیز ره دَ غار خو بُرد.
شیر هَمیشه بَلدِه شی شِکار کده می وُرد تا که
او از گُشنگی جان نَدیه. ازو پاس خیلی زُود هم
شیر و اندروکلیز دِستگیر شُد. جَرای بَردہ ای
شُد که او ره دَ پیشِ شیر پُورته کنه. شیر ره
بَلدِه چَند روز گُوشنا نِگاه کد.
امپراطور و تمام درباریای شی آماد که
منظره جَزا دَدونِ بَردہ ره تماشا کنه.

اندروکلیز ره دَ غُولِ مَیدو اُورُد. شیر ره از مَنِه
پَنجره ایله کد. شیر خیز زَد سُونِ شِکار خُو
دَوید. لیکِن وختی پیش بَرده رَسِید؛ اِستا شُد و
پایای ازُو ره دَ لَسِیدو شُد.

امپراطور که ای صَحنه ره تماشا مُوكد غَدر
تعجب کد و اندروکلیز ره طَلب کد. او تمام قِصه
خُوره بَلده امپراطور نَقل کد.

دَ آخر بَرده بَخشیده شُد و شیر ره امزُو جای که
گِرفتار شُدد، پَس بُرده دَ دَمُو جَنگل ایله کد.

حقِّشِناسی عَدالت آسته.

۲۲ آهُوی نر و شِکاری

یک آهُو بَلَدِه آو خوردو دَ لَبِ یک کَنْدَاوی
رَفْتَه بُود. عَكَس خُوره دَ مَنِه آو دِیدَد و تَعْرِيفِ

مُوكَد:

”اوو... کَس دَ كُجا

مِيتَنَه أَمِيتَر

شَاخِ عالِيٍّ و

بِهَتَرِين

ره پِيدا كَنه.

ما كَشَكَى پَايَايِي

مِيدَشْتُم كَه أَرْزِش ازِي تاجِ عالِي ره مِيدَشت. اِي

جَائِي أَفْسُوس أَسْتَه كَه پَايَايم بَرِيك و كَمزُور

”أَسْتَه.“

دَ مُو لَحْظَه يَكْدَفَه يَك شِكَارِي پَيدَا شُدَّ،

آهوي نَر خيلی زُود دَ كُمَك پایای چالاک خو دُوتا
کد. از پیشِ چیمِ شِکاری گُم شُد. مَگر او نَفَامِید
که دَ کُجا موره، او دَ بینِ درختونی دَرمده بُود
که شاخچه شی کوتاه بُود و شاخهای آهُو بَند
مَند، دَ مُو وَخت شِکاری هَم بَلِه شی رسِید، آهُوی
نَر گُفت:

”آفسوس! مو هَمیشه ازو چیز بَد مُوبَری که دَ کار
مو نِیمسو مُوشه.“

۲۳ مار و چوسر

یک مار دَ راهی رَیی بُود و ایطرف و او طَرف
خُو توخ مُوكد که دَ یک سَلاح فُروشی رَفت. او

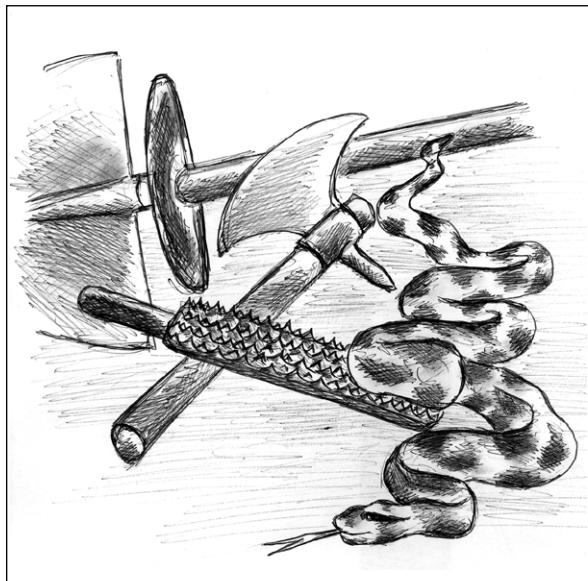
خود خُوره دَ

منِه سَلاح
فُروشی کَشل

مُوكد ، یکدَفه
حِس کد که

چوسر دَ جان

شی میخ

مُوشه. مار کوشش کد که اوره نیش بِزنه. توخ
کد که نیش ازو دَ آیی ایچ جَجی نَمونه. مار
مَجبور شُد که از قارتا بايه.
بَلِه بی حِس حَمله کدو بی فایده يه.

۲۳ مَرْتِيكه و جَنَگل

یک مَرْتِيكه؛ تاوار بى دَسْتِه خُوره گِرفته
 پیشِ جَنَگل رَفت. پیشِ جَنَگل غَدر زاري کد که
 جَنَگل يك ریزه شاخچه خُوره
 بِيدی. مَرْتِيكه شاخچه ره
 بَلدِه يك کار ضَرورت دَشت.
 درختو که نِيتِ
 نیک دَشت او ره
 يك بِهترِین
 شاخچه خُود.
 مَرْتِيكه چِيز کار
 می تَنِست کنه بغير
 اзи که از شاخچه دِسته جور کده، بوره تمام
 درختو ره يكه يكه بِزنه.

ازُو پاس درختو فامِید که يك کار احمقانه

کده :

دُشمن خُوره سامان دده که خودون شی ره از بین
بُوبره.

سَگ و گُرگ ۲۵

یک گُرگِ بَد قَواره از گُوشَنگی دَ نِزَدِیکِ مُردو بُود. یک سَگِ اَهْلی ره دید که از نِزَدِیک شی تیر مُوشُد. سَگ که گُرگ ره دید گُفت: “اوو... بولَی، ما فَامِیدُم که امِیتر مُوشُودی. ای حال بد زِندَگی تُوره تَباه کده. چَره ازمه آلّی یک کار پَیدا نَمُونی. که تُوره هَمِیشه نان بِیديه. گُرگ گُفت:

“ما گَپِ اعتِراض نَدروم، ما نَمیتَنوم دَ یَگو جای کار پَیدا کنُم.”

سَگ گُفت:

“ما یَگو کار بَلده تُور جور مُونُم. قد ازمه پیشِ صایب ازمو بُوری که ما کار خُوره قد از تو نِصف کنُم.”

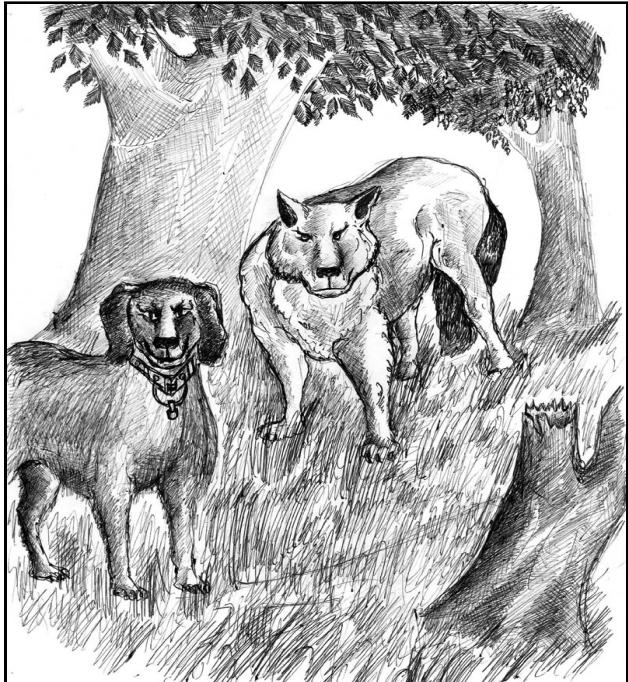
گُرگ قَد سَگ قاتى رَىي شُد. دَبَينِ راه
گُرگ دِيد كه يك جاي گَردونِ سَگ شَريده، گُرگ

از سَگ دَباره
گَردون شى
پُرسِيد، سَگ
كُفت:

”ايچ
چيز هم نِيه،
اي فَقط جاي
طَوق و زَنجير

أَسته كه شاو ماره دَزو بَسته مُونه. كه دَاولَ كم
خَشت مُونه مَگر زُود عادى مُوشه.

گُرگ پُرسِيد:

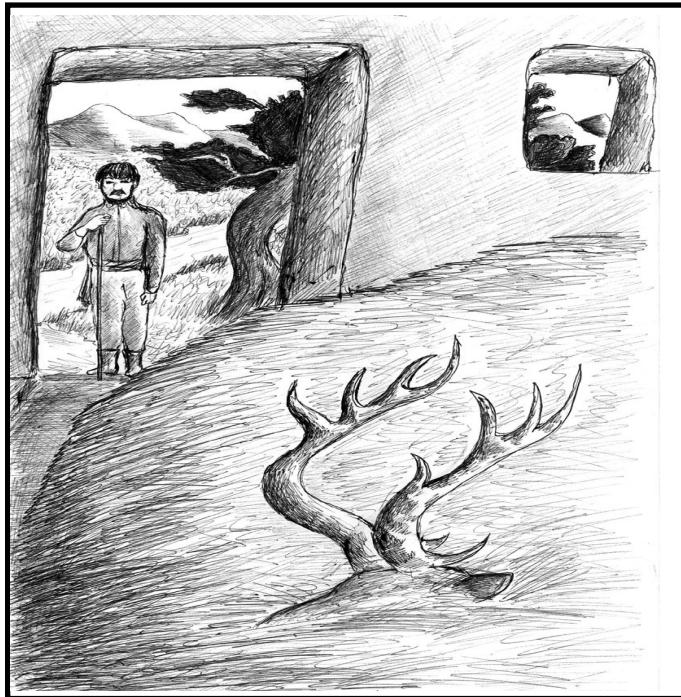
”فَقْطَ أَمِي؟! خَدَا خَافِظٌ سَكَ صَابِبًا“

از گُشَنَگَى مُردو بِهٗتر از بَرَدِه چاغ بُوْدو أَسْتَه.

۲۶ آهُوی نَرَ دَ طَبِيلِه نَرَگَوَ

يک آهُوره سَگهای شِکاری دَونَدَک مُوكَد.

آهُو از گِير سَگها دَ مَنِه طَبِيلِه نَرَگاو درَامَده دَ

قدِ کاه

تاشه شُد.

او ايچ

معلُوم

نمُوشُد،

فَقط

سَرِشاخهای

شى از

کاه بُرو بُود. بِسْيار زُود شِکاري ها آماد آهُوره
پالِيد. أُشتُوكا که نانِ شاوره خورده بُود، دَ
أونجى شِيشتَد. أونا توخ کد که شايد آهُوره

پَيْدا كَنه، مَكْرَ اِيج چِيز ره نَدِيد.
شِكاري كَه آهُو ره پَيْدا نَتَنِست، پَس رَفت.
يَك لَحظه پَاس صَايِب طَبِيله أَمَاد، بَين طَبِيله
ره تَوْخ كَد. فَامِيد كَه يَكُو كَارِ غَير عَادِي شُدَه.
أَو يَكُو چِيز ره دَقَدِ كَاه دِيد و گُفت:

”آمو دُو چِيز عَجِيب دَبَلِه كَاه چِيز أَسته؟“
كسايني كَه دَطَبِيله بُود، أَمَاد بَلدِه پَالِيدو و
آهُو ره پَيْدا كَد و أَو ره كُشت.
ازُو پَس مردم، يَاد گَرفَت كَه:

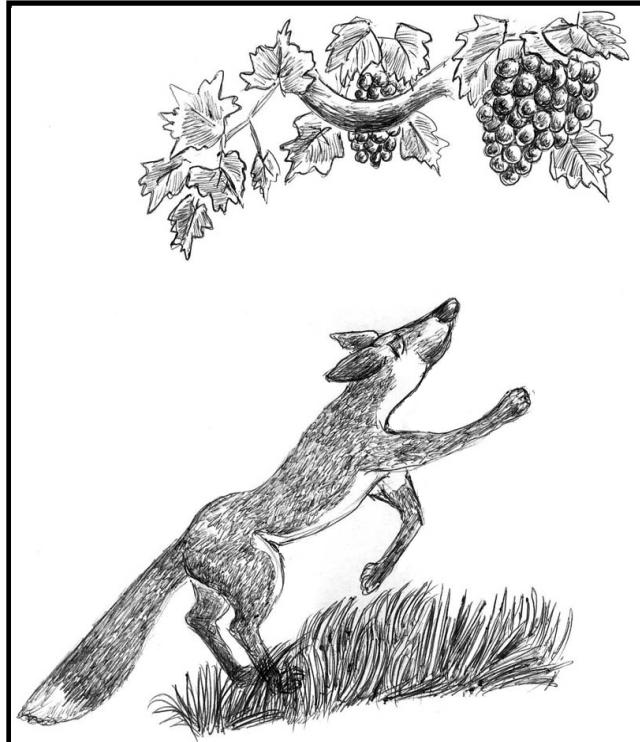
ايچ چِيز از چِيم خوندِه خُو تاشه نَمُونه.

۲۷) روباه و آنگور

د يك روز گرم تايستو، يك روبه خم خم
کده سون يك باع مورفت. او د تاي يك تاگِ

آنگور رفت
كه خوب
پخته و
گوشتشي
بود. روبه
گفت:

”انمي
شاخه

ميتنه که تشنگي ازمه ره خلاص کنه.
كم پس رفته و دويده و ٹوپ کد، که شاخه

آنگُور ره بِیگره. مَگر شاخِه آنگُور ره خَطا کد،
دَ گِرفتون آنگُور ناکام شُد.

بسم دَور خورده يك، دُو سِه، ڻوپ کد، بسم
ناکام شُد. بسه زَحمَت کَشِيد، ليکِن نَتَنِست. دَ
آخِر از وَسَوَسِه خوردون آنگُور تیر شُد.

قَدم زده رَفت و نُول خُو دَ آسيموگِرفته
مُوكُفت:

”درمه معلوم آسته که آنگُور تُرش آسته.“

إِي آسو آسته يك چيز ره که گِرفته نَتَنِستى،
كم آرژِش حِساب کنى.

آس، شِکاری و آهُوی نَر

بَينِ آهُوی نَر و آس يك جَنگ در گِرفت.

آس پیشِ شِکاری رَفت، ازو كُمَك طَلَبِیست تا كه
از آهُوی نَر پور خُوره بِیگره. شِکاری قَبُول کده

گُفت:

”آگه تُومى خايى سَرآهُو پیروز شُنى،
بايد اجازه بِیدى كه ما يك چَند تِيکه آيى ره
بَلِه دَندونا و دَهان تُوماكَم كنُم.

ما تُوره قد ازی قَیزه رَهْنِمَايِي مُونُمْ. و
اجازه بِیدی که ای زِین ره بَلِه پُشت تُو بِیلمْ.
ما کوشِش مُونُمْ بَلِه از تُو سوار شُدَه، دُشَمَنْ تُوره
بُودَونُمْ وبَگِيل کُنمْ.

آس کُل شرطِ شِکاری ره قَبُول کد، شِکاری
زُود کده او ره زِین، لَغام و آوسار کد. دَكُمکِ
شِکاری آس دَسَرِ آهُو پیروز شُد، دَآخر آهُو نَر
شِکاری ره گُفت:

”آلی تُو ای چِيزا ره از دَهان و پُشت ازمه
خلاص کنو.“

شِکاری گُفت:

”نه، زِياد تیز نَرُو رَفِيق! آلی ما ثُوره از
تای قَیزه و رِکاب خَلاص میتَنُمْ، مَكَر مُناسِب
مِنگِروم که تُو أَمِي رَقْم باشی.“

٢٩ طاُوس و ژونو

یک طاُوس یک دَرخاست پیش ژونو ریی کد:
 ”جناب والا! مه می خایم آواز بلبل هم د
 زیبایی و نور بندی مه زیاد شُنَه.“

لیکِن ژونو
 قبُول نَکد،
 طاُوس غَدَر شَلَّه
 شُد که :
 ”مه مُرغ دِلخوای
 تو أَسْتُم.“
 ژونو گفت:

”مُطمئن باش! تو غَدَر خوبی ها دره. کس
 نمیتنه د دشتون تمام چیز اویل بشه.“

٣٠ شیر و روباه

یک روباه وَختی اوّل دَفه یک شیر ره دید
بسیار غَدَر ترسِید، دُوتا کده خود خُو دَجَنگل
تاشه کد. دوّم دَفه که

شیر ره دید،
یک جای بی
خطر استا
شُد، و شیر از پیش شی
تیر شُد.

دَفه سِوم وَختی شیر ره دید، هر دُوی شی
نِزدِیک آماد. روباه پیش شیر رفت. هر دُوی شی
وَخت خُوره دَجور پُورسانی، احوال آلِ خانه و ای
که دَوَخت خوشی دِیگه دَفه یک دِیگه خُو کی
مِینگره، تیر کد.

ازُو پَس رو باه دُم خُوره دَور دده بى ازى كه
شير ره احترام كنه ازو جدا شده رفت.

“آشنايى غَلَر مُحبَت ره كم مُونه.”

فهرست

۱	اندروکلیز
۲	آهُوي نَر (گوزن)
۳	مار و چوسي
۴	مرتِيکه و جَنگل
۵	سگ و گُرگ
۶	آهُوي نر دَ طَبِيله نَر گَو
۷	روبه و آنگُور
۸	آس، شِكاري و آهُوي نَر
۹	طاوُوس و ڙنو
۱۰	شير و روباه

ای کِتاب دَ لهجه هزارگی نوشته شده و بخصوص برای سواد آموزی

مشخصات کتاب

نام کتاب:	اسانه های آیزوب (۳)
نویسنده:	آیزوب یونانی
ترجمه:	فرهاد زاهدی
چاپ کننده:	موسسه سواد آموزی و فرهنگی هزارگی
رسام:	فرهاد زاهدی
نوبت چاپ:	انتنتیت
تاریخ چاپ:	(۱۳۹۳/۲۰۱۵)

Book Information:

Book Title: “Aesop’s Fables” (selection book #3)

Autothor: Aesop

Translation: Farhad Zahidi

Publisher: Hazaragi Literacy & Culture Organization

Illustrations: Farhad Zahidi

Edition: e-book (pdf)

Year of printing: 2015 A..D./ 1394 A.H.

موسیسه سواد آموزی و فرهنگی هزاره گی